

Bijbels perspectief

Woord van de week

Psalm 77:3

***Ten dage mijner benauwdheid zoek ik de Here,
des nachts is mijn hand uitgestrekt en zij wordt niet moede,
mijn ziel weigert zich te laten troosten.***

Een ieder die ervaring heeft met het beklemmende en verstikkende van een sombere stemming - en dat zijn er heel wat! - zal zich waarschijnlijk niet alleen allereerst in de door de psalmist vertolkte gevoelens herkennen, maar ten laatste ook geraakt zijn door de moed die in zijn woorden doorklinkt. Aan het eind van de Psalm is er namelijk bij hem alleen nog oog voor de grootheid van God, van een God die leidt! De aanvankelijke aandacht voor alleen de eigen akelige omstandigheden is nu omgeslagen in een volkomen gericht zijn op God. Het geheim van die omslag? Dat is te vinden in het begin van het gekozen tekstvers: *Ten dage mijner benauwdheid zoek ik de Here.*

Is dat zo opmerkelijk dat je als kind van God je hulp en steun zoekt bij God? Dat zou het niet moeten zijn. Maar laten we eerlijk zijn, is ook het kind van God tegenwoordig in omstandigheden zoals door de psalmist hier beschreven, zich niet net zo afhankelijk als de wereld gaan opstellen van hulpbronnen buiten God? De hoeveelheid psychologen voor alle soort van problemen in onze tijd is, chargerend, haast ontoereikend. Voor de wereld staat deze beroepsgroep onderhand op een zelfde niveau als vroeger de geestelijke hulpverlener voor een christen. En geldt dat in onze tijd niet zelfs ook voor menig christen in nood? Is de psychologie niet hard op weg de theologie overbodig te maken, zeker als het gaat om het 'onderdeel' pastoraat?

Zo niet voor de psalmist! Hij gaat er van uit dat de uiteindelijke oplossing voor de problemen waarmee hij wordt geconfronteerd - problemen die zijn gevoelsleven dusdanig beheersen, dat ze leiden tot slapeloosheid en verwarring, ja, zelfs twijfel! - bij God te vinden moet zijn. Hij begint dan ook met: *Mijn stem is tot God, en ik roep* (vers 2). Is niet dat laatste 'en ik roep' juist een aanwijzing dat hij beter professionele hulp had kunnen zoeken? Niet alleen de uitkomst laat zien dat juist dát de grootste misser zou zijn geweest, maar ook mag vanuit het Nieuwe Testament de waarde blijken van dat roepen. Het is de schrijver van de brief aan de Hebreeën die van nota bene niemand minder dan Jezus getuigt dat Hij: '[t]ijdens zijn dagen in het vlees heeft gebeden en smekingen onder sterk geroep en tranen heeft geofferd aan Hem, die - LET OP! - Hem uit de dood kon redden, en Hij is verhoord uit zijn angst'. (Houdt bij dit laatste in gedachten dat Jezus de kruisweg ten volle is gegaan!)
Waar zoek ik het 'ten dage der benauwdheid'?

De omkeer bij de psalmist begint met het slot van vers 7 '*en mijn geest vorst na*'. De grondtekst geeft hier ruimte aan de gedachte dat dit een zaak is die in gang werd gezet door God: God richt zich tot de geest van de psalmist en doet hem dan terecht komen bij wie God al van ouds bewezen heeft te zijn! Een Vader, die nooit laat varen het werk van zijn handen en van het meest moeilijke en lelijke, Golgotha!, een overwinning maakt. Geloof u dat?

Gebed

Wat heb je als mens gauw de neiging om op momenten van moeite, zorg en nood je hulp eerst elders te zoeken Vader, in plaats van als deze Psalmist direct naar U te gaan. Zegt niet Uw Woord dat we het van mensen niet moeten verwachten, ja zelfs op prinsen geen betrouwen moeten stellen, en toch... Maar uiteindelijk leert de ervaring dat hulpbronnen buiten U teleurstellen en dat, terwijl U belooft het werk van Uw handen in ook ons persoonlijk leven nooit los te laten, ja alles mee te doen laten werken ten goede voor degene die U liefheeft. En moet dat liefhebben zich niet uiten in een ons direct op U richten? 'Ten dage der benauwdheid zoek ik de Here'. We mogen U aanroepen en U belooft er te zijn, Golgotha is daarvan het grootste bewijs. Doe ons dat, om Jezus wil, steeds opnieuw beseffen, amen.